

Posudek na diplomovou práci Josefa Urbana „Lucemburkové a Apeninský poloostrov“

Předkládaná diplomová práce má 79 stran. Po anotaci v českém a anglickém jazyce následuje obsah, úvod, čtyři kapitoly vlastního textu, které jsou dále členěny do menších kapitol, seznam použité literatury a resumé, které je ovšem českým shrnutím.

V úvodu (str. 8-9) pisatel čtenáře uvádí do problematiky, o které ve své práci pojednává, a uvádí i základní prameny, ze kterých čerpal.

Kapitola první, „počátky rodu Lucemburků“ (str. 10-18) je rozdělena do dvou podkapitol. V první Josef Urban popisuje vzestup lucemburského rodu na evropské scéně s úspěšným vysvětlením důležitých personálních i politických souvislostí. Ve druhé se pak zabývá okolnostmi, které vedly ke kandidatuře Jindřicha Lucemburského na korunu římského krále.

Na str. 14 se autor dopouští chyby, když píše, že Albrecht byl „král římský, rakouský a vévoda štýrský“, zřejmě jde o chybu slovosledu z nepozornosti, nicméně s důsledkem chyby věcné. Též na str. 17 citace z Villaniho kroniky působí, jako by šlo o citaci F. Schneidera. Obecně má práce problém se slohem, objevují se i gramatické chyby, a slohová nedokonalost tvoří i problémy významového charakteru, jak bylo uvedeno na příkladech výše. Evidentně též ze spěchu v této kapitole nejsou sjednoceny některé poznámky (např. 12 a 13).

Kapitola druhá „Jindřich VII. Lucemburský a Itálie“ (str. 19-56) je ze všech hlavních kapitol nejrozsáhlejší a je rozdělena do dalších pěti podkapitol, z nichž je většina dále ještě tématicky dělena. Urban zde líčí Jindřichovo italské tažení, vychází přitom z českých i zahraničních odborných knih a používá i jako pramen některé kroniky. Správně si přitom všímá rozdílných údajů u různých autorů a uvádí tuto skutečnost nejčastěji v poznámce pod čarou (viz např. pozn. č. 96, č. 165, č. 182 či text na str. 35). Je též ocenitelné, že Urban jednu kapitolu věnuje Jindřichově finanční politice v Itálii v letech 1310-1313 a jejímu neúspěchu (str. 30-32). Na závěr této kapitoly též část textu věnuje Jindřichovým činům v díle Danta Alighierioho (kapitola 2.5., str. 54-56). Jedná se o vhodný stručný exkurz využívající jako pramen i Dantovu *De Monarchia*. Odkazy na toto dílo v poznámkovém aparátu by však měly být jednotné.

Na straně 45 se poznámka č. 183 váže k něčemu jinému a je identická s pozn. č. 165.

Vzhledem k tomu, že zejména v první a druhé kapitole se objevuje množství jmen a specifických pojmů, Urban k nim správně uvádí vysvětlující poznámky pod čarou. Většinou však mohly být obsáhlejší, alespoň u významnějších osobností (viz např. poznámku č. 202 na str. 51, týkající se Fridricha II.).

Kapitola třetí, nazvaná „Jan a Karel“ (str. 57-71) se věnuje italskému působení Jana Lucemburského a mladého Karla Lucemburského ve třicátých letech 14. století. Text do str. 69 je koncipován podobně jako část předchozí, události jsou zasazeny do vzájemných evropských, personálních a dalších souvislostí, jedna podkapitola (str. 58-59) je věnována i římskému tažení Ludvíka Bavorského a autor správně stručně zmiňuje v této souvislosti i osobnost Marsilia z Padovy. Závěrečná podkapitola 3.4.(str.69-71), pojednávající o Karlovu návratu do Itálie v roce 1337, však již nese i obsahově charakter psaní „horkou rukou“, není zde jasně v souvislostech podáno vysvětlení a je zde znatelný

rozdíl např. oproti textu pojednávajícím o Jindřichu VII. V závěru je dosti polemizovatelné tvrzení, že Karel IV. „k Itálii obrátil svůj zrak... díky divokým plánům Coli di Rienza“. Tématicky správně je však kapitola uzavřena stručnou zmínkou o roce 1355.

Kapitola čtvrtá „Shrnutí působení Lucemburků v Itálii a závěr“ (str. 72-75) je nejen úspěšným shrnutím, ale i snahou o porovnání italského působení Jindřicha, Jana a Karla Lucemburského.

Na str. 76-77 je seznam použité literatury, který je členěn na prameny, monografie, internetové zdroje a akademické zdroje. Pod oddílem monografie však nejde vždy o klasické monografie (viz např. slovník italských spisovatelů).

Spěch v závěru práce je zřejmý, když namísto „summary“ (str. 79) je shrnující text v češtině. Naštěstí pro předkladatele je anglicky anotace, tedy shrnutí obsahu v angličtině diplomová práce obsahuje.

Práce bere zřetel na vztahy, souvislosti atd., s pozorností například i na rozdílné informace. Text je převážně kompilativní, ovšem s využitím zahraničních materiálů a i s použitím některých pramenů. Nachází se v něm ovšem množství drobnějších věcných chyb (viz např. označení Albrechta za „rakouského krále“ či např. na str. 32 autor mluví o obyvatelích Toskánska, ale jmenuje poté jako příklad města či osoby týkající se Ligurie či Lombardie), text je slohově dosti kostrbatý a obsahuje i množství překlepů, špatně napsaných italských jmen (viz např. Ungolino namísto Ugolino na str. 23, Piza místo Pisa na str. 51) atd. Množství všech výše uvedených chyb je zřejmé evidentním rychlým závěrečným dopisováním práce. Ve shrnující čtvrté kapitole Josef Urban správně vystihl účel a smysl této závěrečné části.

S přihlédnutím ke všem kladům i nedostatkům předkládané diplomové práce ji jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „velmi dobře“.

V Praze 31. 8. 2011

ThDr. Mgr. Pavel Helan, Th.D